

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2023
(OR. en, fr)

Διοργανικός φάκελος:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων (1ο Τμήμα)

Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 6065/23

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 9053/22 + ADD1-4

Θέμα: Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/83/ΕΕ όσον αφορά
τις συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται εξ
αποστάσεως και για την κατάργηση της οδηγίας 2002/65/ΕΚ
Γενική προσέγγιση
– Δηλώσεις

Επισυνάπτονται για τις αντιπροσωπίες δηλώσεις της Ιταλίας και του Λουξεμβούργου σχετικά με το
παραπάνω θέμα ενόψει της συνόδου του Συμβουλίου (Ανταγωνιστικότητα) στις 2 Μαρτίου 2023.

Οι δηλώσεις θα καταχωριστούν στα πρακτικά της συνόδου του Συμβουλίου.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/83/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2002/65/ΕΚ

Η Ιταλία φρονεί ότι υπάρχουν ακόμη ορισμένες πτυχές της πρότασης που πρέπει να αποσαφηνιστούν προκειμένου να αποφευχθούν αβεβαιότητες όσον αφορά την εφαρμογή.

Κύριο μέλημα της Ιταλίας είναι η ορθή εφαρμογή της αρχής *lex specialis*/της επικουρικότητας.

Κατά την άποψη της Ιταλίας, **οποτεδήποτε μια τομεακή νομική πράξη της ΕΕ ρυθμίζει συγκεκριμένη χρηματοοικονομική υπηρεσία, η τομεακή πειθαρχία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να υπερισχύει της δεύτερης οδηγίας για την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών (DMFSD2)**, για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου. Πράγματι, ο ευρωπαίος νομοθέτης, όταν εκδίδει τομεακή νομοθεσία, αξιολογεί λεπτομερώς τον τρόπο ρύθμισης του θέματος ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της αγοράς και του ρυθμιζόμενου προϊόντος.

Ενδεχόμενη εφαρμογή της DMFSD2 σε προϊόντα/υπηρεσίες που ήδη ρυθμίζονται από τομεακή νομοθεσία θα υπονόμει τις επιλογές του νομοθέτη στον οικείο τομέα. Για παράδειγμα, η εφαρμογή του δικαιώματος υπαναχώρησης που προβλέπει η DMFSD2, ακόμη και όταν υπάρχει μεν τομεακή νομοθεσία αλλά δεν προβλέπει το εν λόγω δικαίωμα, όπως η δεύτερη οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (PSD2), θα μπορούσε να αποβεί πολυσύνθετη ή ακόμη και ασυμβίβαστη με τη φύση της παρεχόμενης υπηρεσίας, **είναι δε δυνατόν να επιφέρει σοβαρή ανασφάλεια δικαίου και να οδηγήσει σε δικαστικές διαφορές.**

Επιπλέον, η Ιταλία διαβλέπει τη δυνητική γένεση διαφόρων ζητημάτων στην περίπτωση χαλαρού ορισμού των «χρηματοοικονομικών υπηρεσιών». Γενικά, **θα προτιμούσαμε οι «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» να ρυθμίζονται στην DMFSD2 μόνο στον βαθμό που χαρακτηρίζονται ήδη ως τέτοιες από εθνική ή ενωσιακή νομοθετική πράξη.** Διαφορετικά, η ανασφάλεια δικαίου θα μπορούσε να είναι μεγάλη, καθώς θα γίνονταν δεκτές αποκλίνουσες ερμηνείες σχετικά με τις «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» και οι τομεακές εθνικές αρχές θα μπορούσαν να καταστούν υπόλογες για τη μη εποπτεία υπηρεσιών των οποίων η φύση είναι αβέβαιη εκ των προτέρων.

Επιπλέον, **η Ιταλία δεν υποστηρίζει τη διαγραφή της δυνατότητας των κρατών μελών να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις για επαρκείς εξηγήσεις προς τον καταναλωτή** σχετικά με τις προτεινόμενες συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Χωρίς αυτή τη δυνατότητα, οι ισχύοντες αυστηρότεροι εθνικοί κανόνες στον τομέα αυτόν θα πρέπει να καταργηθούν, γεγονός που θα συνεπαγόταν μείωση της προστασίας των καταναλωτών, την οποία δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε.

Ως εκ τούτου, η Ιταλία ευελπιστεί ότι όλες αυτές οι πτυχές της οδηγίας θα μπορέσουν να βελτιωθούν κατά τις τριμερείς διαπραγματεύσεις.

Δήλωση προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου

Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας, 2 Μαρτίου 2023

Δήλωση του Λουξεμβούργου

Πρόταση οδηγίας όσον αφορά τις συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται
εξ αποστάσεως

Παρά την υποστήριξή του για την έγκριση της γενικής προσέγγισης, το Λουξεμβούργο επιθυμεί να εκφράσει τις ανησυχίες του σχετικά με ορισμένες βασικές πτυχές της πρότασης που διαστρεβλώθηκαν κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Μολονότι το Λουξεμβούργο προσυπογράφει απόλυτα τον στόχο του νομοθετήματος, δηλαδή την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς για τις διασυνοριακές συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται εξ αποστάσεως μέσω της εναρμόνισης ορισμένων κανόνων προστασίας των καταναλωτών, θεωρεί ότι η εντολή του Συμβουλίου δεν επιτρέπει την επίτευξη αυτού του στόχου.

Το Λουξεμβούργο εκφράζει λύπη για το γεγονός ότι, παρά την εναρμόνιση, βασικές διατάξεις επιτρέπουν στα κράτη μέλη να εισαγάγουν νέους φραγμούς στην εσωτερική αγορά. Αυτό δυσχεραίνει τις διασυνοριακές συναλλαγές, διατηρώντας παράλληλα τους καταναλωτές σε μια κατάσταση στην οποία εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν νομική πολυσχιδία ανά την ΕΕ.

Το κείμενο ως έχει

– δεν παρέχει ασφάλεια δικαίου ούτε νομική σαφήνεια σε επίπεδο ΕΕ, υποχρεώνοντας δυνητικά τις επιχειρήσεις να αναλύουν και να εφαρμόζουν 27 διαφορετικές εθνικές νομοθεσίες όταν συνάπτουν συμβάσεις με καταναλωτές·

– δεν παρέχει ασφάλεια δικαίου σε εθνικό επίπεδο, επειδή η σχέση μεταξύ του προτεινόμενου κειμένου και της ισχύουσας τομεακής νομοθεσίας είναι ασαφής.

Το Λουξεμβούργο ευελπιστεί ότι το κείμενο θα μπορέσει να βελτιωθεί περαιτέρω κατά τα επόμενα στάδια της νομοθετικής διαδικασίας.